

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/13/EG

av den 5 mars 2002

om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för skade-
försäkringsföretag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och
av följande skäl:

- (1) I den handlingsplan för finansiella tjänster som godkändes av Europeiska rådet i Köln den 3 och 4 juni 1999 och i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 erkänns betydelsen av en solvensmarginal för försäkringsföretag, när det gäller att skydda försäkringstagarna på den inre marknaden genom att säkerställa att tillräckliga kapitalkrav ställs på försäkringsföretagen utifrån arten av de risker de försäkrar.
- (2) Enligt rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁴⁾ skall försäkringsföretag ha solvensmarginaler.
- (3) Kravet på att försäkringsföretagen, utöver de tekniska avsättningar de gör för att kunna uppfylla sina åtaganden enligt försäkringsavtalen, också skall upprätthålla en solvensmarginal som skall fungera som buffert vid en ogynnsam affärsutveckling är ett viktigt inslag i systemet för stabilitetstillsyn till skydd för försäkrade och försäkringstagare.
- (4) De nu gällande bestämmelserna om solvensmarginal i direktiv 73/239/EEG har förblivit i stort sett oförändrade i senare gemenskapslagstiftning, och enligt rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ⁽⁵⁾ skulle kommissionen till den försäkringskommitté som inrättades genom rådets direktiv 91/675/EEG ⁽⁶⁾ överlämna en rapport om behovet av en ytterligare harmonisering av solvensmarginalen.

(5) Kommissionen har utarbetat en sådan rapport utifrån rekommendationerna i den rapport om försäkringsföretagens solvens som framlagts av konferensen för försäkringstillsynsmyndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater.

(6) Det befintliga systemet med sin enkla och handfasta karaktär ansågs visserligen ha fungerat tillfredsställande och bygga på sunda principer som medger betydande öppenhet och insyn, men svagheter kunde enligt rapporten konstateras i specifika fall, särskilt när det gäller känsliga riskprofiler.

(7) Det finns behov av att förenkla och öka de befintliga minsta garantifonderna, särskilt till följd av inflationsutvecklingen när det gäller försäkringsersättningar och driftskostnader efter det att kravet på sådana fonder ursprungligen antogs. Detta förhållande bör även föranleda en ökning av de tröskelvärden ovanför vilka den lägre procentsatsen skall tillämpas vid beräkningen av solvensmarginalkravet på premie- och skadeersättningsbasis.

(8) För att i framtiden undvika plötsliga större ökningar av beloppen för de minsta garantifonderna och dessa tröskelvärden bör en mekanism inrättas som leder till att ökningarna ligger i linje med det europeiska konsumentprisindexet.

(9) I vissa situationer, där försäkringstagarnas rättigheter är hotade, behöver de behöriga myndigheterna befogenheter för att kunna ingripa i ett tillräckligt tidigt skede, men då de utövar dessa befogenheter måste de underätta försäkringsföretagen om de skäl som har föranlett sådana tillsynsåtgärder i enlighet med principerna för sändna och korrekta förvaltningsförfaranden. Så länge det föreligger en sådan situation bör de behöriga myndigheterna vara förhindrade att utfärda intyg om att försäkringsföretaget har en tillräcklig solvensmarginal.

(10) Mot bakgrund av utvecklingen på marknaden för återförsäkring som tas av direktförsäkringsgivare bör de behöriga myndigheterna ges befogenheter att under vissa förhållanden minska nedsättningen av solvensmarginalkravet.

(11) Om en försäkringsgivare i betydande utsträckning minskar eller helt upphör med nyteckningen av försäkringsavtal, måste en lämplig solvensmarginal fastställas för den återstående försäkringstekniska skulden, beräknad utifrån nivån på de tekniska avsättningarna.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 129.

⁽²⁾ EGT C 193, 10.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 juli 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 14 februari 2002.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65).

⁽⁵⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 32.

- (12) För vissa skadeförsäkringsklasser med särskilt instabil riskprofil bör det befintliga solvensmarginalkravet höjas väsentligt, så att den solvensmarginal som krävs blir bättre anpassad till den faktiska riskprofil som karakteriserar rörelsen.
- (13) För att ta hänsyn till förekomsten av skilda bokföringsmässiga och försäkringsmatematiska metoder är det lämpligt att göra motsvarande anpassningar av metoden för beräkning av solvensmarginalkravet, så att detta kan beräknas på ett enhetligt och konsekvent sätt och försäkringsföretagen därigenom ges lika förutsättningar.
- (14) Genom detta direktiv bör minimistandarder för solvensmarginalkraven fastställas, samtidigt som en medlemsstat bör kunna föreskriva striktare regler för försäkringsföretag som auktoriserats av medlemsstatens egna behöriga myndigheter.
- (15) Direktiv 73/239/EEG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 73/239/EEG

Direktiv 73/239/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Detta direktiv gäller inte ömsesidiga institut som uppfyller samtliga nedanstående villkor:

- Stadgarna skall innehålla bestämmelser som medger uttag av extra bidrag eller minskning av förmånerna.
- Verksamheten får inte omfatta ansvarsförsäkring, såvida inte dessa utgör underordnad försäkring i den mening som avses i punkt C i bilagan, eller kredit- och borgensförsäkring.
- Den årliga premieinkomsten från de verksamhetsgrenar som omfattas av detta direktiv får inte överstiga 5 000 000 euro.
- Minst hälften av premieinkomsten från de verksamhetsgrenar som omfattas av detta direktiv måste komma från personer som är medlemmar i det ömsesidiga institutet.

Detta direktiv skall inte gälla företag som uppfyller samtliga följande villkor, nämligen

- företaget bedriver inte någon verksamhet som omfattas av detta direktiv annat än sådan som anges i klass 18 i punkt A i bilagan,
- verksamheten bedrivs endast lokalt och består endast av tillhandahållande av naturaförmåner, och
- den totala årliga intäkten av räddningstjänster till personer som råkat i svårigheter överstiger inte 200 000 euro.

Denna artikel skall dock inte förhindra ömsesidiga försäkringsföretag från att ansöka om att få eller fortsätta att ha licens enligt detta direktiv."

2. Artikel 16 skall ersättas med följande:

"Artikel 16

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att alla försäkringsföretag som har sitt huvudkontor inom dess territorium vid varje tidpunkt skall ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal i förhållande till sin samlade verksamhet, som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen skall motsvaras av tillgångar i försäkringsföretaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar skall föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och stadgar skall föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap skall upphöra, de behöriga myndigheterna skall underlättas minst en månad i förväg och under denna period kunna förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, vilket dock inte påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

Den disponibla solvensmarginalen skall minskas med beloppet för de egna aktier som försäkringsföretaget innehar direkt.

För försäkringsföretag som tillämpar diskontering eller nedsättning av sina försäkringstekniska avsättningar för oreglerade skador för att ta hänsyn till avkastning på placeringar, såsom tillåts genom artikel 60.1 g i rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (*), skall den disponibla solvensmarginalen minskas med skillnaden mellan odiskonterade försäkringstekniska avsättningar eller försäkringstekniska avsättningar före nedsättning (enligt uppgift i noterna till redovisningen) och diskonterade avsättningar eller försäkringstekniska avsättningar efter nedsättning. Denna justering skall göras för alla risker som anges i punkt A i bilagan med undantag av de risker som anges för försäkringsklasserna 1 och 2. För andra försäkringsklasser än 1 och 2 behöver ingen justering göras för diskontering av annuiteter som ingår i de försäkringstekniska avsättningarna.

3. Den disponibla solvensmarginalen får också utgöras av följande:

- a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att försäkringsföretaget går i konkurs eller likvidation, skall ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

För förlagslånekapital gäller dessutom följande villkor:

- i) Endast helt inbetalda medel får beaktas.
- ii) För lån med fast löptid skall den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfalldatum skall försäkringsföretaget till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen skall kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfalldagen. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om försäkringsföretaget ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iii) Lån utan fast löptid måste ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet skall försäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och företaget skall därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna får endast godkänna återbetalningen om försäkringsföretagets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iv) I låneavtalet får inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver avveckling av försäkringsföretaget, skall förfalla till betalning före de avtalade förfalldagarna.
- v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.
- b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna

solvensmarginalen för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i a, om de uppfyller följande villkor:

- i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.
- ii) Utställandeavtalet skall ge försäkringsföretaget möjlighet att uppskjuta räntebetalningar.
- iii) Långivarens fordran på försäkringsföretaget skall i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga prioriterade borgenärers fordringar.
- iv) Handlingarna som utfärdas vid utställandet av värdepapperen måste innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning varigenom försäkringsföretaget får möjlighet att fortsätta sin verksamhet.
- v) Endast helt inbetalda belopp får beaktas.
4. På försäkringsföretagets ansökan med åtföljande bevis hos den behöriga myndigheten i hemlandet och med dennas godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:
- a) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, med upp till 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen.
- b) Fordran som ett ömsesidigt eller liknande försäkringsföretag med variabla bidrag kan ha på sina medlemmar i form av begärda extra bidrag inom ett visst verksamhetsår, med ett belopp som uppgår till högst hälften av skillnaden mellan bidrag som maximalt kan uttaxeras och faktiskt infordrade bidrag, varvid sådana extra bidrag inte får motsvara mer än 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen. De behöriga nationella myndigheterna skall fastställa riktlinjer avseende villkoren för godkännande av extra bidrag.
- c) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.

5. Ändringar av punkterna 2, 3 och 4 i syfte att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de tillgångar som får motsvara den disponibla solvensmarginalen skall antas enligt förfarandet i artikel 2 i rådets direktiv 91/675/EEG (**).

(*) EGT L 374, 31.12.1991, s. 7.

(**) EGT L 374, 31.12.1991, s. 32."

3. Följande artikel skall införas:

"Artikel 16a

1. Den föreskrivna solvensmarginalen skall bestämmas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller till genomsnittet av försäkringsersättningsarna för de tre senaste räkenskapsåren.

Dock skall, då det gäller försäkringsföretag som huvudsakligen meddelar försäkring avseende endast en eller flera av kredit-, storm-, hagel- och frostrisker, de senaste sju räkenskapsåren utgöra referensperiod för beräkningen av den genomsnittliga försäkringsersättningen.

2. Om inte annat följer av artikel 17 skall den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkt 3 respektive 4.

3. Premiebasen skall beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna eller bidragen i enlighet med nedanstående beräkningar och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

Premie- eller bidragsbelopp som avser försäkringsklasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan skall ökas med 50 %.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret skall läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det så erhållna beloppet delas i två delar, av vilka den första skall uppgå till 50 000 000 euro medan den andra utgör restbeloppet. 18 % respektive 16 % av dessa delar räknas därefter fram och läggs ihop.

Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammanlagda motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %.

Med de behöriga myndigheternas godkännande får statistiska metoder användas för bestämning av andelen premier eller bidrag som avser klasserna 11, 12 och 13.

4. Följande beräkningssätt används för den ersättningsbaserade solvensmarginalen, varvid för klasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan beloppen för skadeersättningar, avsättningar och återvunna belopp skall ökas med 50 %.

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retroces-

sionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Från detta belopp dras summan av de belopp som återvunnits under de i punkt 1 angivna tidsperioderna.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring. Om den referensperiod som fastställs i punkt 1 omfattar sju år, skall det belopp för avsättningar för ännu ej reglerade försäkringsfall som fastställts i början av det räkenskapsår som infaller sex år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger dras från beloppet.

En tredjedel eller en sjundedel av det erhållna beloppet, beroende på vilken referensperiod som skall användas enligt punkt 1, skall delas i två delar, varav den första skall uppgå till 35 000 000 euro, medan den andra utgör resterande belopp. 26 % respektive 23 % av dessa delar räknas därefter fram och läggs ihop.

Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammanlagda motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %.

Med de behöriga myndigheternas godkännande får statistiska metoder användas för bestämning av andelen skadeersättningar, avsättningar eller återvunna belopp som avser klasserna 11, 12 och 13. För de risker som anges under klass 18 i punkt A i bilagan skall det ersättningsbelopp som används för att beräkna den ersättningsbaserade solvensmarginalen vara lika med försäkringsföretagets kostnader för givet bistånd. Dessa kostnader skall beräknas enligt hemlandets bestämmelser.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, skall den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de tekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret och de tekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar skall återförsäkring inte ingå i de tekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

6. De procenttal som skall tillämpas på beloppsandelarna enligt punkt 3 sjätte stycket och punkt 4 sjätte stycket skall nedsättas till en tredjedel för sjukförsäkring som meddelas på liknande tekniska grunder som gäller för livförsäkring, förutsatt att

- a) inbetalda premier är beräknade med hjälp av sjuklighetstabeller och enligt försäkringsmatematiska metoder,
- b) en avsättning görs för stigande ålder,
- c) ett premietillägg utdebiteras i syfte att skapa en säkerhetsmarginal av tillräcklig storlek,
- d) försäkringsföretaget får säga upp försäkringsavtalet senast före utgången av det tredje försäkringsåret, och
- e) försäkringsavtalet innehåller förbehåll för höjning av premierna eller nedsättning av ersättningarna också när det gäller löpande avtal."

4. Artikel 17 skall ersättas med följande:

"Artikel 17

1. En tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 16a, skall utgöra garantifonden. Den skall bestå av sådana poster som anges i artikel 16.2, 16.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemlandet, 16.4 c.

2. Garantifonden skall uppgå till minst 2 000 000 euro. Om alla eller några av de risker som anges för någon av försäkringsklasserna 10–15 i punkt A i bilagan försäkras, skall garantifonden dock vara 3 000 000 euro.

Varje enskild medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med en fjärdedel när det gäller ömsesidiga och liknande institut."

5. Följande artikel skall införas:

"Artikel 17a

1. De belopp i euro som fastställs i artikel 16a.3 och 16a.4 samt artikel 17.2 skall ses över årligen med början den 20 september 2003 så att de avspeglar förändringar i det europeiska konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppen skall justeras automatiskt genom att grundbeloppen i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan ikraftträdandet av detta direktiv och den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal euro.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % skall ingen justering göras.

2. Kommissionen skall årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och om de justerade belopp som avses i punkt 1."

6. I artikel 20.2 skall "artikel 16.3" ersättas med "artikel 16a".

7. Följande artikel skall införas:

"Artikel 20a

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter för att kunna kräva en finansiell saneringsplan för försäkringsföretag, om

dessa myndigheter bedömer att försäkringstagarnas rättigheter hotas. En sådan finansiell saneringsplan måste åtminstone innehålla uppgifter eller bevis för de kommande tre räkenskapsåren av följande slag:

- a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
- b) En detaljerad prognos över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.
- c) Prognostiserad balansräkning.
- d) En uppskattning av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringsförpliktelser och föreskriven solvensmarginal.
- e) Företagets allmänna policy i fråga om återförsäkring.

2. Om försäkringstagarnas rättigheter är hotade på grund av att försäkringsföretagets ekonomiska ställning försämras, skall medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att kräva att ett försäkringsföretag skall ha en högre föreskriven solvensmarginal för att säkerställa att det kan uppfylla solvenskraven inom den närmaste tiden. Nivån på denna högre föreskrivna solvensmarginal skall fastställas utifrån en sådan finansiell saneringsplan som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att justera ned värdena av alla poster som kan ingå i den disponibla solvensmarginalen, i synnerhet i de fall där dessa posters marknadsvärde har förändrats i betydande utsträckning sedan utgången av föregående räkenskapsår.

4. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att minska nedsättningen, på grundval av återförsäkring, av den solvensmarginal som fastställts i enlighet med artikel 16a, om

- a) återförsäkringsavtalen har ändrats eller försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår, eller
- b) det inte finns någon, eller bara en obetydlig, risköverföring i kontrakten för återförsäkring.

5. Om de behöriga myndigheterna krävt en finansiell saneringsplan för försäkringsföretaget i enlighet med punkt 1 skall de inte utfärda intyg i enlighet med artikel 10.3 andra stycket i detta direktiv, artikel 16.1 a i rådets direktiv 88/357/EEG (andra direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (*) och artikel 12.2 i rådets direktiv 92/49/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (**), så länge de anser att försäkringstagarnas rättigheter är hotade enligt vad som avses i punkt 1.

(*) EGT L 172, 4.7.1988, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65).

(**) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)."

*Artikel 2***Övergångsperiod**

1. Medlemsstaterna får medge försäkringsföretag, som vid tidpunkten för ikraftträdandet av detta direktiv inom deras territorier bedriver verksamhet i en eller flera av de försäkringsklasser som anges i bilagan till direktiv 73/239/EEG, en tidsfrist om fem år från och med den dag då det här direktivet träder i kraft för att uppfylla kraven i artikel 1 i det här direktivet.

2. Medlemsstaterna får medge företag som avses i punkt 1 och som vid femårsperiodens utgång inte till fullo har uppnått den föreskrivna solvensmarginalen, en tilläggsperiod som inte får överskrida två år för att göra detta, förutsatt att företagen i enlighet med artikel 20 i direktiv 73/239/EEG till de behöriga myndigheterna för godkännande har överlämnat en plan med de åtgärder som skall vidtas för att uppnå detta krav.

*Artikel 3***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall senast den 20 september 2003 anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall besluta om att de bestämmelser som avses i punkt 1 först skall tillämpas vid tillsynen med

utgångspunkt från redovisningar för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2004 eller under det kalenderåret.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

4. Senast den 1 januari 2007 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, om så är nödvändigt, om behovet av ytterligare harmonisering. Rapporten skall ge upplysning om hur medlemsstaterna har utnyttjat de möjligheter som medges i detta direktiv och särskilt huruvida det utrymme för skönsmässig bedömning som de nationella tillsynsmyndigheterna har tillerkänts har medfört större skillnader i tillsynen på den inre marknaden.

*Artikel 4***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 5***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 mars 2002.

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

P. COX

R. DE RATO Y FIGAREDO

Ordförande

Ordförande